

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 716. Gregorii Pap. II. Annus 3. Leonis Isavr Imp. Annus
1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

VI.
LVTIUS
PRAN-
DVS DO
NATI-
O-
NEA CON-
FIRMAT.
Anper

Sed redigimus ad Longobardos. Horum Rex Luitprandus primò infensus Pontifici repetit ab Ecclesia Romana A' pes Curtius, quas Aripertus Rex Longobardorum antea ipsi domusserat, verum premiteris dictus easdem rursum ad eccl. confirmauit. Hac Anathalii & Paulus Diaconi, neconon sedea huius temporis scriptor, dum ait: *Luitperodus Rex Longobardorum donationem alium Christianum, quam "Herculem fecerat", & illa repetit, et admissione reverendissimi Gregorii Papae confirmavit, hac ipse. Eadem & alijs recentiores historici, id plm O'dradus in epistola ad Carolum Magnum, vbi id primo anno cunctis Regis ab ipso factum tradit.*

I E S V C H R I S T I
Annus 716.
GREGORII PAP. II. LEONIS ISAV. IMP.
Annus 3. Annus 1.

L.
LEO ISAV
RUSTIPE-
RAT.

SECVNDVS annus Redemptoris septingentesimus de-
cimusextextus, Indictione decimaquarta quo octavo Kalen-
tibus Aprilis Leo I saurus, abdicante se Theodosio Imp-
habemus sumit Imperii. De his actiū, primò omnium
qua ad temporis rationem pertinent, sunt accutis dis-
quiraenda. De die affermatum Theophane, cā id factum i-
affirmant, non sic de anno, qui id in annum sequentem
relicet, cūm id factum trahat Indictione decimaquarta.
Sum hæc eius verba: *Reputant autem Leo ab eis uero Kalendas Aprilis decimaquarta Indictione vñq; ad quartam decimam Kalendas July non Indictione, &c. Vt autem ipsi minime alien-
tum cogit, Gregorii Papa epistola ad eundem Leonem
Imp. data, quam redditum fumus suo loco inferius, ipm nō
iuste affirmat, accepit ab eodem Imperatore epistola in
inter alias datam quartadecimam Indictione, & alias annis in
gulis sequentibus, vñq; ad decimum annum euilem Imperij ab ipso data, cuius certa assertione, firmata testificatione recedere cogimur à Theophane. His accedit, quod
cum omnes qui de Theodosio agunt, affirment, ipsum nō
nisi imperiale, ac pofla ex abdicale, si in sequentem
annum ipsum Imperium propagare dixerimus, vñq; bi-
enio imperiale dicendum est, quod nemo aliorum Gra-
corum dixisse videtur, hac de tempore.*

De abdicatione vero Imperij per Theodosium scilicet modo dicendum. Theophanes rem gellam breueriter nar-
rare, hæc ait: *Theodosius compatrius qui gesta sunt, superius re-
narrata, confitit à Germano Patriarcha & à Senatorcepto per
eundem Patriarcham à Leonte verbis indebet ei accepit, & Ec-
clesia sua sine perturbatione scandit, & se ei conventione Imperi-
um. Porro Theodosius cum filio suo clericis fallit, resiliuit
vita sua transiit in pace. Hoc Theophanes. Ephel cum de-
funtum tradidit, exegieisque dum viueret philosophari,
sepultumque in ecclesia S. Philippi in fraterno sepulchro, in
quo, epiphaphi loco, id tantum inscribi voluerit. SANCTAS
de lignis virum fideli per mortem tantummodo
perfectam conseruavit ab anima passimib; sanitarunt. Ad-
ducent preterea ab incolis loci traditum, ipsum etiam mira-
culis coruscant.*

Quod vero pertinet ad Leonem, praefatus a' hic sicut
ab Anathalio Imper. Orientis Oriens, polensi, exte-
nus, post obitum Anatallii, in Armenia, ubi degenerat, ce-
pit angere vices, quibus (quod cogitabat affidit) polli
Theodosium pellere Imperioque potiri, quod vi vici-
mus, ex sententia eodicit, cum Theodosius quiescit potius,
quam Imperij cupido esset. Sed quæ de ipius Leonis origi-
ne & ad Imperium vñque progrellit. Græcorum Anna-
les habent, hic pariter deferimmo: *Heliopolitanus, qui
quis falsa prouerbius Archanum Regi, gnostis ad necem, cum fa-
gesent in Iherusalem, vñti Leonem adolescentem, condemnare, & Co-
ronem neminem, videntes ipsum formam procerum corpore,
qui foridid arte alebat, prouantiauerunt ei, fore ut Romano Im-
perio poterit, veramq; enim obligant, si hoc effet, futurum
quod p'stulaverint. In tanto id Leo in Ecclesia audiens Theodosium, que
victima erat, ipsi ha' fuitum, ut Leo à Simeone Patrico in molitau-
adfectu eruerit, à te finians autem spartano creaverit, ab Anafe-
fori vero Præfectori Orientis impetrato sit, al' eam à Theodo-*

so ad suum tradidit, & se in eis ait confitit.

Dum hæc agerentur, subdit Theophane: *Mal' omnia
Principes Sacrae canonum defaudens in Asiam nostram, ad
agio Pergamum ipsa, peccata populariter extensis, obsequi-
erunt si quidem ad dñs suu viri unitu illis multo molesteris
mis, per ituram inciderant, & aliquando p' amissione caravans
atq; in ha' modi defraudabiles facieb' omnes qui velut
eb' dextera stanno si nunc si int' angelos, & mortales
sunt nunc. Ita Theophane, cui attentus Graecus
exerit. Quæ his subiectum ad ob fidione Comitatus
cuntur, anno loquuntur ea contigit no[n] sunt, agere
de ea pluribus fin' loco.*

Qui pariter anno idem Leo potitus Imperio, ne quod
prætermittatur quod præclare solerent orthodoxi Imperi-
atores, coronandus Germano Patriarche, p' exponen-
tibus, fuit se Fidei Catholicae illam in omnibus
saturnum; epifolamq; scribens ad Gregorium Romanum
Pontificem, de sua promotione cunctis redditibus
rem, Fideiq; hæc orthodoxam confessionem adiungit,
ex more ab eo Catholicoe communicatione episcopis.
His acceptis Gregorius, qui & litteris Germani Patriar-
chi sincera fide Imperator pariter admonitus fuit Ap-
policas ad eundem Imperator littera redditibus
bus significaret, se eum vt Ecclesiæ illum benigno fili-
pere, & curatorem vt bisq; in Occidente princeps Chris-
tiani ipsi fodere amicisq; iungenter factus est, nam
milla Romam imagines ciuium Imperator, quæ La-
rata nominare conuertere, a ciuibus anglo-han-
nori suscepit, vt quæ ipsius in proximis p' se
Principibus Christianis, eque cunctum Gregorii oper-
atum est. Habentur & e' omnia fuit explicata p' ipso
Romano Pontifice in ea, quam eiusdem Imperi moni-
stris ad ipsius scriptis epistolam, quantum loco in
iis reddituri sumus.

Ceterum idem Gregorius his temporibus eti' in
multibus bellicis, monachis suis colligat collatione
monasteriorumq; dirutorum regi arationem admodum
nam. Nam, vt sit Anathalus monasteria quæ fuit Edi-
ficii Pauli ex eis in solitudine redacta, tenet, ac res-
ervat servit Dei monasterio, congregatum per longum tempore
et, constitutus, vt ab eis die natali monasteri redactus
Laudes, subditus insipitur: *Hic Cento omnius quæ p' e' ap-
familia Dei Genitricis ad Praesepium est, monachis suis p' e'
monasteriorum S. Andreæ ap' agnus, quod Barbara tenet
aut nimis deducit ut de P'eb'ior, in quo se vanquidem
batur monachus, defensio monachis ordinatus, et fuit in tunc
monasterio ad fandam Dei genitricis fugitiva cum uxore
militibus Deo canerent. Hoc Anathalus de virginis fratris
Gregorii Pap. ex parte ipso fuit loco dicens hoc.*

Ad hæc etiam tempora pertinet, quod tradidit
diaconus verbis illis: *Coxa hæc tempora Petrus in
Asia viva, dñs amore compunctus, & secessit
tunc Gregorius Apollonia Seula Pape Cœsaria capitulo,
et sarc' corpus beati patri Benediti petuisse, in eum
veniam ante residuum habere cap' quicquidem tem-
pore Petrus in se. Se acommodauerunt illi, ut in
tempore, cooperante domini in secessione, & secessione
mortis beati Benedicti patri, tunc exaltatus fortiter
censuerunt, ex quo loco ille habitatores bonum de finem
madornando monachorum & sublimi & ueris ex
currenti pater excedit, sub sancta regule q' e' continet
distructio, reparata habitacula, vestimenta, & cetera
de loco coniunctio in statu, quo numeretur a' tunc. Hoc etiam
rebus subi' Gregorius gellia Paulus deaconus, socius
omnis eius Pontificatus, licet alii fu'r arbitrio p' p'p'ro
referant, quod non p'ato contingere possit, ut
illis tunc regiomibus, vt vidimus, Longobardorum ri-
multibus. Verum quod Paulus numeri annos con-
decem, ex quo locus ille fuit ob Longobardorum
habitatoribus definitus. Quis censes quacun-
cunda quatuor annos inter lapsos esse ab initio, ut loci
Longobardorum, quia coacti sunt mores hi locis deinceps
inigrare Romanis, si que ad præsentem annum pos-*

per Petronach ad locum accedit sub Gregorio Papa.

Quod sicut idem Paulus, tanto tempore perseverare locum illum ab his habitatione hominum intelligas de perfervere abhinc monasterio ad monachorum regalem habitationem coniuncto, cum aliquo nuncquam illic defuerint habitatores qui ad venerationem corporis eiusdem sancti Benedicti excubias agerent, nam ante eisdem ad Petronacem monasterium illud, habitatores, iusti inimicis, qui cum delegerant (ut ait) Senorem, quem pfecturatur Paulus. Sic igitur illud exploratissimum est, a tempore exercitus Calymatis monasterij à sancto Benedicto confecti, vixque ad erectum à Petronace monasterium, locum illum definitius fuisse locum monasterii habitationis, ita & monachicę regulari institutione, cuius nuncquam defuerint qui illic habitauerint servi Dei exstantes ad lepulcharum sanctissimi patris & duximus. Bona sit.

Mirum dictu, quanta mox ex noua plantatione Petronaci fuerint propagata in loco germina monachorum & aucta ieiunior examina, in his apud, quae ex turgentibus suis preudentes in diversa loca ad festum multiplicissimum volauerint. Sed & illud fecire alibi, tempidissime medietate alteri iure potest, nullum vnuqu totu Christiano orbe extitit aliquando monasterium, ex quo eo virilioritate conspicui atq; doctrina, tam numerofratia regnum sancte Apostolica sedis adfici fuerint, vi plantid potest, fulle idem allepido femininorum sacrum Antiquitatem, prout que fuit tempore dicti fuisse, manifeste docubunt. Sed a Gregorium redamus.

Quoniam enim ad reparanda (ut dictum est) monasteria in temporibus vidimus magnopere addictum fuisse: ad indicis ipsa Verbis tecis aliisque ex parte colaphe, id Episcopis soleri studio restituenda fece contulit: atq; primum quod pertinet ad eam, qua maiori amplitudine extendetur, bonificis S. Pauli, nasci Anafalitum habet peracta etidem Pontificis primis annis: Et maximam partem habu illi. Pauli apostoli qua occidit, allatu de Calabria trahitur, & operari, & altare a novo fecit, & cibarium argenteum, quod fuerat a fratre sancti Laurentii pariter Ecclesiam foris missum, quod utrue confitit, rite iam erat vicinus, reparatus, ac quod fratello compaginata, post multum tempus in eadem scelofam rediit: diversusq; Ecclesias in romam posuit ut vocaret, quae per se diuine diversi longum est, & inferius illi Heliadis scelofam fuit, quae multo ficerat detula tempore, & circa quod partim recte, & quod statim deducit in cooperatio, ut reparant. Atq; mem etiam matrem suum in eadem ecclesia fecit, et quod diversus datus liceit atq; numerus. Hec Anaf, qui post hanc ab Apostolatu fuit pontificis ad Germanos, sicut ab eodem Gregorio credito: cuius eum certus meo quo contingit, fatus exploratus habetur, suo loco de ipso copiose dicturi lumine modo autem aetate alio Apostolico, qui ante ipsum ab eodem Gregorio Papa identem manus accipit, oratio opportune inlustruenda est.

Cum Roman ad limina Apostolorum S. Corbinianus vir meritis insignis hisce Gregorii Pontificis primis annis advenit & Germania, immotu iste, iphi Gregorius, statu & exordi coniunctionem Gentilium ministerio vt hie idem quod credere Evangelium, Apostolatum conferre. Hac autem quo modo es habuerint, cum in Episcopatu Frisingense successor, narrat Aribio. In quo illum corrigas, quod reliquias irrepsisse putamus errore, dum videamus Episcopatum gefilie positum temporibus Pipini Principis, quem ante biennium esse defunctum, consilientia alterius antiquorum scriptorum omnium suo loco superius distinxit, potuit tamen tuenisse, ut cum exordiante nos dicatur immortale Pipino ante suscepimus Roma Episcopatum, reliquias etiam rebus eo gelas aquae sub Pipino esse translatas putauerit qui exscripsit. Vitam iste fuit usq; clavis elegit, atq; aduentum frequentia (quod cognitio esset Dei amicis) obviret, Romam proficiens cogitans, ut facia Apollolorum lignam inuferet. Quo modo nomen facium in vta Gregorio Pontifice crearetur Episcopus, ab eodem auro tunc acceperit:

Huic inquit traductionib; satgat, quartum decimum

Annal. Eccl. Tom. 9.

in sua cella implorat annua: tunc deuenit intius consilium, ad limina sacratissima beatorum Apollolorum Petri & Pauli statuere eam in ore decrevit. & dicit se Apollolai viri dilectoris & orationibus commendare, & si fieri posset, impetrare ab eis filii qui cum eo reverent in quadam annis uia lati uulnus sciat, ut ad eundem Apollolorum patrocinia posset secretus persuaseret. & ibi sub familiu & oratione regula licet et ipsi omnia duceret. Monet autem vir familiu communione summa cum uirtutibus supplicabilibus, & malitia captiuus esse ceterum. Oratione autem fidei in Confessione beatissimi Apollolorum principis Petri, ad beatam memoriam Gregorii Papae pedis se proferante, siq; secreta animi sui diligenter explicavit, & quodam necessitate in coela in summam ambiguitatem & nomine transmissum per humanos factores perdidisset portus, & quodam certa scolariorum tu multibus quod natus in media morte saeculi sexti fuisse, ut sic solitudinem magno receptu prospiceret: & plena etiam fides ad eum, quia temporaliter, prius a multo concisa munera, sibi patiens ad perditionem cumulans euangelio posse timaret, quam ad presentis vita solitaria Venerabilis antea & post Gregorii audiens uti verbis, intellectu & sententiis animi, quaeque & quam uagorum in Dei opere habent etiam paritatem, & paulo inferioris: Ita beatissimum Papam Gregorium intuens, eum cum suis inter consilium, ne tamen homines fulgor absconderetur sub mundo, sed ut (secundum dicta veritas) & supra candelabrum posito illo, multo ab eo illuminarentur, cogitauit, ut ex auctoritate beati Petri Apolloli ficeret alienum honorabilem conferret. Itaq; in uero Dei que confutando tradidit, opere perficiens, per angelos gratiam vissus, ad pentitualē eum proximū honorare. Ut si ergo, sancti, quamvis coadūt, tamen dono Dei & dono misericordia Lectori consentanei, Psalmista non immemor simens ne tales fraudares te bene, dicent: Quia nolunt benedictionem elongabat ab eo quoniam honorare fugendo humilitate continebat volens, obediendum tamen maiorem indicant, ne i' astren restringendo contristaret, vel diuina voluntati contrarie videbatur. Coadūt ergo ficeret alienum honorabilem, accepto etiam Palio ex Venerabilitate & adiutorio B. Petri Apolloli, ut vobis predicationis officium exerceat in tota orbe posset, & tanti Patru conceperet, atem habere. Haec enim de eius Apostolito, quem Deus frequentius dignis misericordie illustrauit, qui idem auctor enarrat. Licet enim generatim ad omnes predicandi Euangelium porrectam a Rōm. Pontifice accepisset, titulum tamen Frlingsensis Ecclesiae est contenitus. Verido quia auctor minium erat solitudinis atque lecreti silenti, dimidium ruris repetens habitaculum, ut se aldicaret ab episcopatu, Romanum iterum post multos annos ad Gregorium rediit, qui autem tunc inter eos transacta fuit, suo loco dictum fuisse. Porro Ortho Frlingsensis Episcopus res ab eo praecare gressus summantum attingit.

Hic pariter annus consignatur, quo in Anglia longum schismatis de Paschalis celebrationē à Scottis monachis Hiberni insulæ operā fuit. Egberti, de quo plura sunt dicta super iori tomo, penitus tollitur. Agit de his Beda, & regaliam in narrans: Ne multi posse illi quosque, qui illi insulam inclebat, monachis Scotticis nationis cum his, quae sibi erant subiecta, uocaverūt ad ritum Pasche ac tonsuram canonizm, Domino pro iure ante perduci sunt. Siquidem anno ab Incarnatione Domini p̄cepti gentilium sextodecima, quod Osvaldo eccl. Coenobitu gubernaculo regni Norwiciorum suscepit, cum venisset ad eos de Hibernia Deus amabilis & eum omni benoſitientia nomen datus pater ac ficeret Egbertus, cum superius monachian (episcopis) secundum, honoris ab eo & multo congaudo suscepit illi. Quod quiescent & docto fuisse, & eorum que agenda docebat, erat exercitus deuotissimus, liberter audire ab eiusu, immutauit prius & fiducia exhortationibus immiterata illam traditionem patrum eorum, de quibus & apud eum & diuine lucet proferre formosus quid amicitiam ei ducere, sed non secundum scientiam: Catholica, illes atque Apollolai a more celebrationem (ut discimus) praecepsa solemnitatibus sub figura corone perpetua agere per doctos. Quod autem diuine causa factum dispensatione pietatis quoniam gens illa, quae noviter ac scientiam diuine cognoscit, liberter ac sine inuidia populus Anglorum communicate caritatem ipsa quoque postmodum per gentes Anglorum in ea quam minus barbareat, ad perfectam vivendi normam perueniret. Sicut e

c. Rem. 10

b. Matt. 5
PALLIUM
TRIBVIT
GREGOR.
CORRI-
NIANO.

c. Psal. 108

d. Red. lib.
5.2.23
HIBERNES
CATHOLI-
COS RI-
TUS RECI-
PIVNT.

Circa flumen rocam pandente, credentibus cum populo dicitur: et in regula Fidei Catholicae e per annis instruenda, ipsi adhuc invenientur & classificantur a sanctis suis, & captae pars sine corona preteruntur. Ut ex his intelligas, cur ablatum sit regnum ab ipsis, & datum sit genitici fructum eius. Pergit vero Beda.

Sed expectant autem huius monachus, docente Egberto, ritus vivendi Catholicos, sub abbate Dunwichensi post annis circiter octoginta, ex quo ad predicationem gentium Anglorum diuidam misserunt dominum patrem. Mactis autem viri Dei Egbertus ambo tredecim in praefata insula, quia ipse velut novus qualiter velociter gratia Ecclesiasticae societatis & pacis Christi consecratur, haec deus Beda.

XII. Iam vero extremo loco anni huius funera Hispanorum Ecclesiae ex clade Saracenica proficuum. Peccatis id exigentibus populorum, inuidiis enim Saracenis res in diebus dilabuntur: siquidem dux principi ciuitates haec enim integras cooperantur ab hinc capite miserice excluduntur. De his enim ista Tudentis: Post hoc Mauri virtus tota Getica non sicutibus totam fecerunt, sed Hispaniam atque provinciam Burgundiam & Pictiam ferro flammis, attritis, sive domino manciparunt, sed hac posuerunt. Legem enim vero cunctam, quamcum caput regni Sueorum sibi subiunguerunt, malum Gallicanum in defensione ipsius rebus visitare obfessissimum habuit gladio trucidari. Urbs quoque Tolosa multarum gentium, Iudea, Iacobita, trucidata suscitata per predicationem Iudeorum, quis fortior & redillor fuerat. Nam cum Christus in die Racionis palmarum ad Ecclesiam sancti Iosephi extra urbem regiam ob reverentiam tantu' solemnitas, ad audiendum verbum Dei conuenirent; iudei qui proutus signum Saracenos derabant, a Christianis clavis portas saracenui apererant, & Dei fidelis populus Tolosam fecerunt, extra urbem gladiis detulerunt. Post hoc Saraceni Prelatos per omnes provincias Hispanie posuerant, qui plurimi annis tributa exegerant. Cerdam sibi sedem elegerunt. Tunc residui Gothi in arduis montibus Pyrenaeorum, Abarriorum, & Galicia se claudentes, evaserunt Saracenos. Hoc summum ex illo, Sibellica illa cupis, ut pere eos qui eadem scriptis suis pluribus sunt prosequuntur.

XIII. Sed quanta mala gens inimica Deo Christiana religione inuulerit, ex threnis sanctarum, qui hi ipsi temporibus Saracenorum se ripere mala que paternent, est facile peruidere. In quibus nolam tu delictis exhortare barbarismus & folcloribus pannosam intextam orationem, cum aliqui in sermone lugubri, lugubri, rindisse velitis magis permeuerat adfertentes. Ex antiquo scripto codice, cuius est titulus, Indulcii Luminis, illa produntur: Ecce (inquit auctor) lex publica pendet, & legem duci per omnem terram discurreat, ut illi blasphemauerit. Mahometum kilicet, vel ad eum pertinentes, flagelletur, & qui perficerit, occidatur. Et ecce quotidie, horum durior & nocturnior turribus suis & mortibus caliginosis Damnam malum dicunt, dominatum impudicum, peritum, vobisum & iniquum via cum Dominio regnante voce extollit. Ita illi in superlitiones eorum cultu tueri & ampliando. Quo anno pati solent ab illis in uero Christiani, idem ita prosequitur: Quotidiani appoligri & mille contumelias facilius obrati persecutiones nos dicimus non habere. Nam et alia taceam, certe iam defunctorum corpora a sacerdoti bus vident, ut nos est Ecclesiastica, humana per partem; nomine aperte vocim, & impudicum genitivo dicunt: Non nou interficiamus illis? & lapidis facientes dominum impudentes, quoniam nos velis possimus. Domini denique, gloriaruntur sive Christi transientes, pede infundebat ergo, mox a ministris rogantes? & paulo post: & sic ita deum & in sacerdotibus Dei caligo propria ex quo abominatione per viam, lopides coram aliis comitantibus, testaque auditas ante te, & gloriae eorum sollicitores, ac impudicos & infamis nomes derogantes, volgari preterito & cantico inbaneto populare. & fuisse quoniam operibus eloqui detracuerunt. Sed cum hostiles lignari, hoc est, continentem ari sonum, qui pro conuentu Ecclesie aduerto, horum omibus canere oportet, avulso, & exponere & cum exulta militanter, noventes capitula, insanda terendo concursum, & omnem leonem, omnem q. atatem totum. Christi

Dominus regem non visum, subiunxit, sed in loco certiori raro infuso impunit & desiderat. Nonquid enim sicut, quod inter alios male dicuntur, & nonnos scilicet boni destrueri & descendunt de quibus dicitur: Male illi omnes qui perirent ut omnes qui blasphemaverint te. Male illi omnes qui destruerent te, & omnes qui sacerdotum tuorum tuas, & omnes qui facti sunt, vel deservient, vel ultimam, ut diximus, implorant, rancoriam carnalium in habitaciones Domini. & in fundo eiustud perpetuatur, dum Ecclesia dei destruatur, & antiquis fiducia prima terra eternae corporis pacis huiusmodi aduersa: nuctur.

Quod autem sinecerunt Saraceni qui retransierunt opera aperta esse, & a Christians libenter frequentari inde prouenit, quod magna ex his pecuniam cordebat, non annos ab eis tributa exigentes, sed mensura, ut quicquid in Ecclesiis conterretur oblationes fiducias, ut in sicutum inferret Saracenorum. Audi de hisq; Samson Abbas. Zoli martyris qui inter impos Saracenos claruit doctriina & probitate, dicit: Omnes impie basilicas vrbi predicta loquuntur de Cordibus in tua serife. & impetuosa per quam oblationes factae in hisq; calatae Domini, & hec sunt sibi inuitatae & ampliatae, ut plauso mensam Christi, & dictando palatio sibi, ridentem apud habitaculum aere, & amplissimo mero buco inuentus, sic pro Iusti est, ut veniale facerentur obstantes, sibi deinceps ut se folio digni se pere, & indigesque sicut fortificare possit & quae fecerunt, dum querunt, quod potuisse, cum suis dignitatis templa ferme inter Saracenos Christians, huicmodi fortificare demiceru studebit graui Maurorum Regum.

Sed & threnos S. Eulogii martyris audientes, plenum post alia pars Memoriae Sanctorum, ut in operis suorum operantur & ea maledicuntur disruptives & efficiunt, operis factordatus, & quod sonans solitudo singulis mentibus liberet, cum granu more tristum, adeo ut expellatur, compendium mortis, quoniam exponuntur ut in inferno somni & paulo inferius: Et quoniam inter cunctas proficie statuerunt, quoniam in inferno proficie contingit, ut in figura mundi ordinis facti a sacerdotiis, acclamatione decesserit, & mortuorum imperiis, pectore illa puerorum quatinus latitudine, quoniam sat est in infra lingua communis, turpis exagerari voluntate, venit enim a tergo nos lapidis officia, ut in operis. Quod illud memorem, quod in entuatu non restat perferre, quod cum forte competet tempore pectoris, quoniam illud dare consenserit, & immensus hora oblationis ducit ipsa pectora confutare populi & mos ut deinceps per latitudinem & rugosum clavorum timetius metuere, ut in operis maledictionis & percutitum longum alumen in dispergit. Ergo non ut omnes maledicuntur, qui tunc eis sacerdos faciem sequuntur, sive informant, sed ipsi & neficio calumniantur: cuiusque & religione etiam familiam vel populum, ut deo & multis & multis modis perirent; adeo ut multe ex eis talia infinitus futuram ligatus ligantur, proponit, flumen accedit, excedit, agit, subducit, inquinat, exponit, exstinguit, si in aliis rebus fuerit admissum, huc & alia S. Eulogius deplorans in illis sub barbara gente Fidelium capitulare.

Quod audiuit de lunari tributo, nempe inquit, quod dem meminit: & Leonigildus preecepit Cordobenses, qui eodem yicit tempore, & perinde librum de laicis clericorum, in quo cum per futurum casus frumentum, faciat ut ex aliis ad remanentes dolares, nobilitatis emperio patiente, dargere gratia regnare ut, aut per impetus, vel insursum, vel redditum, quod omnis tunica mensura Christi nomine pote cogatur, retinuerit: sicut uultu tempore inter Ecclesiastica munia, qui nec per se sunt, legit. Meminit enim Leonigildus idem qui supra Samson Abbas, referens Malales. At illi scripserunt quod agebantur suis temporibus

poterit cum amplius annos, ex quo Sacramenti potiti sunt disponit, & iam furore filii primitus persecutionis deferuntur: dubium non sit maiores suos, qui illis vixere te periles, durius subfide sub implis barbaris feritatem, cum recedit qui eorum afflictiones scriptorum monimenti committeret.

Hoc eodem anno (vt vocatur est Beda) moritur Ceolredus Merciorum Rex, quem daturum in poemis aeternam infamia, ex defuncto homine in vitam revocato, certatatem eternam cognitum est. Res quidem admiranda, haud tam ignoci cultus actoris auctoritate proponitur, sed vari clarissimi, & qui bis ipsi temporibus vixit, orbi Christiano notissimum S. Bonifacius Archiepiscopus Moguntinus idemque martyris, & Apolitus Germanicus nominatus. Exstis de his scripta ab ipso epistola, inter alias nondum edidas numeratae vigeantur optima, quarum duo nocti sumus exemplaria: alterum Roma in Bibliothecas. Marii super Missionem veritissimum, sed non nihil mendosum; alterum Antonij Augustini diligentia purgatum. Epistola autem scilicet habet.

Rectissima virginis, in die dilectionis domini. Eadē hōmē monachūm, quia mortalitatem conseruit et mortuus regnū in Christo, et resurrexit a mortuis. Quid Vultufridus hic nominatur, pēnitentia postea, cum insignia accepit Apollotatus, apud pontificem Bonifacium, ut fio loco dicetur.

Regit me seru carissime, ut admirandū et visiones de illo reuertere, qui nuper in monasterio Melibago oblatio mortis, et ieiuniorum, qui ex ieiunio fuit, scribendo ministrare et transmittere cura, quodnammodum fita reverenda Abbatissā Hildelida refecta diuina Mēlo figura in gratia omnipotens Dux referat, quia nobis dilectionis tua voluntate et plenior, longitudine, Dominus pro nos precor, implore salutem, quia iste cum supraadicta fraternalitate, dum super transfiguratio partibus ad istas peruenient, ieiuniorum, locum sibi, et illa multitudine, ratione, quae extra corpora nostra est in hanc propria expost ferme. Diuina ergo se per violentiam agri audita dolorum, corporis gravissimis fuga extutum, et simillimum esse collationem, veluti in videt, et vigilante humana oculis densissima regnum velati, et pectora in cruce velatum, et ei perspicua finis anima, quae ante nos venit, et relata est quia facta, si sit ab initia terrena vita, etiam ante coepitum vniuersum collectum fuisse mundum, et causa terrenae partes et populus, et maris sub suo operculo. Et una negra claritas et splendor Angelorum, et de cunctis ceteris factis, et militaris pro nimis splendore et iniquitate patet, qui detinunt et confusa vocula cantant. Nonne ne in tunc argui me, ut inforas tu corripas me, sed hinc medit in aera intus, et in circuitu totius mundi, quod videlicet vides, et quoniam immensitate magnitudinem redactum, et resolutum ad superiora ascendendum, non aliter quam et sub uno globo etius mundi machinatione complectitur, quae angelus impetuus figura facta a Christi Christi corpori. Quando enim in obscuram macias flammam sequuntur Crucis effigies representata, tunc flamma magna ex parte decrescit, et ipsa flamma tertialis ordine intollerabili torquebat, et ad maxime ad dentibus, et pleno sagittum portans, portum venientem, et in ruderat, dante gloriadilexim angelum manus impinguem caput meum quod protinus tangebat, et me a leprosa cuti amputauit reddidit.

Ita et servabat illa in tempore statim, quia extra corpus facta, et tunc amarum magistrum de corpore multitudinem duophis facta, conueniente, quoniam tamen humanum generu in terra usque intra cœlum erat: immensum ab eo, malum maximum ipsum velatum, necnon et clavis omnium corporum superius angelorum servantes sunt; et maximum mira se inserviantibus fratribus, et sanctis Angelis de stolidis egredientibus de corpore delectuosem hancem, dicens accipiendo, et peccatorum penitentia, angelus vero relevando, et recessando: et sensum et sonum et ligamentum faciens propria peccamina, que fecit a me, et non a deinceps, et non a proprio animo, et non a voluntate, et non a compunctione est negligens, et non oblatione traxit, et non peccatum per meum animum reficiens, et non propter mea causa clamans clamabo, et non durans ac corfalo, et sicut vestigia, et non remansaque, ut non ex sua personam medium lege et iustitia quondam. Ego sum capitebat tua, quae illuc et sibi, et contra ipsa precepit Dei concupiscentia, quondam vero

Ego sum et in gloria, quæc apud bonos et iustos existit, et ego sum inconditissimo, in quo menteo peccasti. Alio: Ego sum aliquo verbum, quod in manu te locutus sum, aliо: Ego virgo, quod vidende dilectus peccasti, aliо: Ego contumacia, et inobedientia, quæ semper ibi spiritu abuso inobedientia sum, aliо: Ego torpor, et desideria in sanctiorum studiorum neglegit, aliо: Ego vagus cogitatio, et inutili cura, quæcumque sopra modum sine in Ecclesia, sine ex parte Ecclesiam occupabat, aliо: Ego somnolentia, quæ opprimitur tam ad confundendam Dei futuram, aliо: Ego iter uitissimum, aliо: Ego sum negligens et incuria, quæd' etenim erga studium divinitatis incuriosus sum, et cetera huiusmodi omnia, quae in diebus meis et in carne concessi, peregit, et confitenti neglexit. Multa quoque, quae ad peccatum pertinere omnino ignorabat, et ea cum cuncta terribilitate pacifer abantur. Similiter et maligni spiritus in omnibus conformati, vita accusando, et diversiter reflectendo, et loca et tempora nefandorum aliorum memorantes, eademque peccata, dixerit clamantes, probabant.

Vidit quoque ibi hominem quandoam cui iam in seculari habebat de degens, vulna infixa, quem adiutus in hac vita supereesse prefererat, ad refixum malorum suorum adductum, cum cruentatum et pateo vulna, et sanguis ipse propriæ voce clamans impetrabat, et impetrabat ei crudelis ejus sanguinis crimine, et impetrabat, et computatu ceteris antiquis hostiis affirmabant, cum peccatore emisera est omnis et conditionis indubit antea frustis. Emisit autem dexter excusantem et me clamabat aut parva virtus anni, quae ego miseri vidi gressu et imperfecte peregi. Quedam dicit: Ego sum inobedientia, quam semper ibi spiritu abuso exhibebant, quæcumque. Ego sum sensualis, quo corpore sumus contra defensionem carnis propterea, et agitans, aliо: Ego oratio pura, quam effundebat in confessione. Dicit: aliо: Ego obsequium infirmorum, quod Clemens et agerat, etiambus excludit, quedam: Ego in Psalmis, quem pro officio ferme satigiebam, Deo cecinim: Et sic vincagisque virtus contra etiamnam sumum peccatum, excusando me, clamabat, et basi immensa charata angelicus spiritus megaphonando defendente et me armabat, et illa virtus vniuersa validus, et multus et maiorum et excellenter et esse mali videbatur, quoniam unquam virtus mea digna perpetuata fuisse. Intercedere referebat, et quasi inferioribus in hoc mundo videlicet ignis patres borealis cruciantes flammam plorantes, et erumpentes et terrribiliter flammam ignis volvante, et inferorum hominum spiritus in infernali nigritate animos per flammam plorantes et violantes, et verbu et sole lumenatae videbant, ligantes propria metita, et praesens supplicium, confessio paululum berentes in marginib[us] patrum, et iterum evanescere cecidisse in patros, et versus ex Angelis dicitur: Parvus haec regnes indicat, quia omnipotens Deus in die futuri indicio haec annulam refrigeravit, sibi et requiem perpetuam patiatur et. Sub illis autem patres adhuc inferiorum, et in obscuritate, quae in inferno inferiori abundat boreantur et trepidant, et dictu difficultem genuitum, et sicut ligantes etiam animarum, quae nunquam pia misericordia Domini peruenient, sed eterna illa flamma sine fine cruciabit.

Vidit quoque misericordia et locum, in quo pol. h[ab]errimorum habentem gloriam a multitudine misericordia et letabatur et gaudiebat, et ad eum vena gaudia, et exultatione fuisse, cum eis gaudentibus et inde misericordia et letitia fragrantia venerabatur, quae beatiorum aditus fuit ubi congregantur spirituum, quem locum S. Angelus aperit, et perficit per suam patrem et. Sub illis autem patres adhuc

milliardi habet cum horae scribi bi. I. Cyril in dies, in vix. de egressa et am. * 10.

* dicit

probabat

XX.

accidit secundum illud Proverbiorum 31. Laudet eam in partu operari eius.

* Domini sum p[ro]fimus.

* Item

XXI.
DE VISTO
NE PARA
DISTI.

Perfice
desigilans
et p[ro]p[ter]e
p[ro]p[ter]e serie

DEVISIO
NE P[RO]P[TERA]
GATOII

3.

blendera splendor a longitudine, & altitudine immense, & s. angelos auditis, dixisse illis est enim illa sancta & multa a cunctis angelis auditis, dixisse illis est enim illa sancta & multa a cunctis angelis auditis, in qua se perpetuiter funde & gaudet eum anima illarum, anima si & ictus gloriose cunctarum mortes, ad quas post transfixi summi se immiscent, tam magna immensum lumen claret, & fulgore blanderet esse dixi, ut reverberata oculorum populi prae nubes blanderet eos militantes apparet potuerit.

XXII.

Hic illud
Petrivere
est in insula
vix salu
biter, impo
tu & pe
cator vbi
pauca.

Narravit quoque ad illos concubinum in eis alias venientias in
dram bonam animam, qui in abbatia officio defundit est, que spe
ciosa nimis & formosa esse visa est, quam malum spiritum & pene
teris contendebat fortis eorum & conditionis fuisse. Refudit ergo
vnum ex chloro Angelorum, dicens: Owendum subito cuius mali spiritu
tui, quia vestra pater sit uia anima illa prolatior non esse. Et hi di
xerunt reperire internum magna cohortis animarum candidatum,
quod dicebat: Senor & docto noster fons est, & nos omnes suo
magisterio lucratim sit Dic, & hoc praeterea tenui, & vestris in
maliis esse dignoscitur: & quasi cum Angelo contra demone pug
nare intent, & admicculo Angelorum eripientes illam animam
de potestate malignum spiritum liberantur: & tunc vocans
demones Angelos dixit: Scitote modo & intelligentiam, quod animam
istam sine inre rapiunt; & discedite mali spiritum suum in genem
eternum. Cum vero hoc dicit Angelus, illico maligni spiritus le
teauerunt & violenter magnitudine in monte, & quasi in iul
oculis, & eritis velut talibat se in superaditu patre iugis arde
tur, & post modicum in eternum emiserit certantes in illa concub
ita annuntiatum meritis disputantur. Et ducentum merita homini
in hac vita a communione dicitur se illo in tempore scelerari po
natur; & illos qui sceleribus novis nescierunt, & quia tanki in
vitatu sibi eti propriae omnipotentem Deum habuisse noscebant
ab angelis semper tuos & defensos, & eu charitate & pro
pinqutate coniuncti a suis filiis qui nefando crimine, & ma
culata vita sorribus polluti sunt, aduersarium spiritum assiduo se
ciatis, & semper ad sceleris scudentem suscipe; & quandocumque
verbis vel factis peccare hoc inquit quasi ad letitiam & gaudi
um alii nequam spiritibus in medium proferten manifestetur
& quando homo peccat, nequaquam malignus spiritus nisi summ
moriam faciens expellit aude sterum peccat; & sed palliat
vnum quoque virtutem aliorum spirituum offerens; &
sicut apud hominem peccata sua sunt, & illud apud dannos per
petrat a demone aut.

XXIII.

Minima
queq; adin
dixit affec
ri Deum in
tellegi vo
luit, quid de
omni quoq;
verbiatio
so bonum
redirem
rationem
predicari.

Interea narravit e vidisse paullum quandam in hac terram
vita molentem in mole, que vidi iuxta se iderent alterius no
num colum sculptura varia et pulchra, & visa fuit quid
furata esset. Tunc quasi ingenti gaudio repleti quondam, te
termi spiritum huc fortius ab in illa reverberant conueniunt, res
fiantes illam fortissimam, & peccatarum stiffe. Intulit quoque
Fratri consilium, qui paulo ante defundit est, annus divisi
Item videbam, cur aetate in infirmitate exitus sui ministrarem
ex eo quia* prebit; qui nabi mortis precepit, ut fratri suo ge
mano verbi illius testificans demandarem, ut ancillam quandam,
quam in postea communiter posse derident, pro anima eius manu
mittret; & germanus eius auaritia impedit, petri ionem ei
non impleat. & hoc supradicta anima per alta futuria, ac
fusca futura iniquitatem, & incipiens, graniter querebatur. En
imulter telatu eum de Corte de regis Meritorum, quem illo i am
tempore, quo haec viva fuit, in corpore fusile non dubium est, quem
(vi dixi) videbat Angelicus quadam vobis contra imperium
demoniorum, quod sub aliis magis excusante & superflua
onis de lenitum si demones abelando regalit Angelos, ut abla
ta a defensione illa, si permitteret crudeliter in eum volen
tem in eo exercere, & impavidant ei horribiliter at nos andem
titudinem flagitiorum, & minantes dicebant illam sub dominum
inferorum classificari laudendum. & ibi peccatum prouinciatum
terris tormentis excludendum est. Tunc Angelis solito tristis et
fatuus dicitur: Probi dolor, quid homo iste feme? non plus defende
re non permittit, & ob eius propria mortis et nolum et adiutorium
peccatum prabat: & infervebat superpotis totum eius defensa
num. Tunc duxentes gaudentes & exultantes de veritate mundi
partim congregati maiori multitudine, quam omnium animarum
in facile fieri existimat, & diversis eum tormentis ineptimobilitate
fatigantes lacrababant.

XXIV.

Tunc deminum beat Angelis precipitent ei, qui bac omnia ex
tra corpus sumi rapio, & in aliis contemplatione vidit & audiuit
et sine mora ad proprii redire corporis, & vnuersa qua illi confusa
fatigantes lacrababant.

sicut credent, his, & intentione anima intercessione mansi
stare non dubitaret; & infinitus autem uerbi longitudo
et cunctam mulierem, quae inde in longum per regem habebat, ex
perpetrata peccata per ordinem exponeret, & remitteret, qui
bi si volueret; & ut cunctam presbyteri, & sacerdoti, & diaconi
clericis ratione cuncti si expoeret, & postea quoniam uerbi
lo instruunt per, beuuimus promiscuam proprie generata,
quem illi a fortiori immunda importaverat, ut si quis
dilectus presbyteri & sacerdoti emendaveret, & ad radicem deplo
cepisset, & tunc ploraret, qui tunc ploraret, etiam tunc san
cera amicis laudes suos, nullum hominum coniugio, autem Domini a
genti habebat.

Proprium corpus dicebat se, cuncta ex parte lati
proposita, et in omnino illi videntur nihil rati obiecto, nisi tunc
cum nihil tam quoniam forent corporis, excepto latrone
et flagrante, videbatur, quam proprium corpus & fratre omni
coros, quos intuimus est obiectum corporis pro clementia ratione
deborum, quia manus corporis curas agerat. Intra tunc
ab Angelis, primo dilatato recte al corporis qui pro pectora
exitus de corpore. Plena septuaginta annos corporis de
cute videtur potius, sed oscula & pectora flagrante
lauro, & postea de pectora religio, & peccata mali
et in angelis manifestata est, ut alii profecti, rem
probat, sub sequens antem & etiam sceleris flagrante
de illa videntur, vera esse praelato dico probant. Multas
in famula refrebat, hoc offensum fuisse, quia de mecum de
ordine tecum datuimus patet, et hoc deinde de
nudis visione & iam tenacem memoriam fuisse manifesto
at. Hec que te diligenter flagrante scripto mali
et valido venerabilis scribili in nomine aduentus em
fuit, qui mibi in hoc scripto adaptatus fides tei a depon
me. Vale, vere virgo, vita et vita angelica, non
miser reges semper in aethere Christiani, hunc epithet
nificat, qui tandem rei hand fuit opibus auditor & honor
sed vitam licet a pueri familiis plesios dicitur in moni
rio auctioribus disciplina vinculis coercit, & vires
frugum culturae preparare disponens, meditans in Le
angelij predicationem in Gentibus. Quidam sacerdos
hoc impleret, se Romani contulit ad Gregorium pap.
suo loco dicens.

IES V CHRISTI

Annus 717.

GREGORII PAP. II. LEONIS I SAVR. IMP.
Annus 4.

Annus 717.

A N N V s. agitur Redemptoris septuaginta annis
cicum septimus, Indictione decimoprima, quae
Leonis Imperatoris primi anni classi perioda, secunda
inchiorum, cum Constantiopolitanae civitatis Secundum
sum obficio in maximum et dilectionis obiecto, libe
berata Dei genitricis auxilio, Vigilabat in ea primaria
intensus excubis sanctus Germanus cladem clausi
piscopis, longissime astre fenexq; vigem animalium
meritis, eniuanus ut aquila in fovea animalium, fave
obficio ista cum Greco, tum Latinarum imp
petrare et sic vulgata, quia, quando Bedanque per
comis huius temporis auctoribus, & Auctiatis tractato
rum est, triennio fine bicentio perdurauit, non
plasm coepit ita tunc anno saepeiora, sed huius de
cimini in Leon.

Saraceni cum immensa exercitu Conflantem in tem
pore, triennio emicato et obficiu, donec cuncta omnia etiam
Deum clamantibus, plurimum non satis fecerit, pugnare
et, ac superata obficio ab eis crevit. Qui interregno
rum gentem, quae illi super Danum, felix agerat, et
hac quoque vili regnium, ac nunc repente fuit, &
dum cuncta altum perteget, tunc sente plus minus tempore, ac
rursum, me, ut sit fori cognitio, in prolixius uocari
ui, hec Beda, claudens enim Leonis tempore.